

в соціальному так і в економічному аспекті. Вирішенню цих питань будуть присвячено подальші дослідження у цьому напрямку.

Список літератури:

1. Гальчук А.П. Будівничі підземного міста [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kpds.kiev.ua/svittenderiv.htm>. 2. Житлове будівництво [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kyivproekt.com.ua/ua/ghitlovebud.html>. 3. За новими технологіями: новые идеи в строительстве // Строительство и архитектура. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.first-realty.com.ua/art/7/314.html>. 4. "Київміськбуд" освоє нові технології [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://lopata.kiev.ua/adv-1717/>. 5. Лялікова Н. С. Аналіз ринку сучасних будівельних матеріалів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kpds.kiev.ua/svittenderiv.htm>. 6. Лівінський О. Енергозберігаючі технології і матеріали в будівництві [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.golos.com.ua/article/1190183107.html>. 7. Офіційний веб-сайт Мінрегіонбуду [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minregionbud.gov.ua>. 8. Портер М. Стратегія конкуренції / Пер. з англ. – К.: Основи, 1998. 9. Столяров О. Життя за містом — гарна річ. У приватному будівництві цеглі наступають на п'яти / Столяров О. // Олександр Столяров. Дзеркало тижня. 2006. – № 24 (603) 24 — 30 червня [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dt.ua/2000/2675/53745/>

В.П. Божко, д.т.н, професор, завідувач кафедри, м. Харків, Національний аерокосмічний університет «ХАІ»

О.Л. Омельченко, старший викладач, м. Харків, Національний аерокосмічний університет «ХАІ»

М.М. Магомедова, аспірант, м. Харків, Національний аерокосмічний університет «ХАІ»

ГЛОБАЛІЗАЦІЯ ЯК ФАКТОР ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ТА ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Відомо, що з кінця 80-х років ХХ сторіччя відбулися фундаментальні перетворення сучасної світової економіки, які зумовили використання в науковому середовищі понять «глобалістика» і «глобалізація».

На думку відомих вчених[1,2] глобалізація визначається як «нова капіталістична економіка» з такими її основними характеристиками як інформація, знання та інформаційні технології. При цьому підкреслюється, що «нова економіка» розвивається через мережеву структуру менеджменту, виробництва і розподілу, а не окремих фірм, як раніше; і вона є глобальною.

У даний час в Україні ще не завершено формування конкурентної стратегії розвитку в умовах глобалізації, проте її досить високий потенціал у наукоємних областях є основою придбання ознак нової цивілізації. Першим етапом стало підписання договору про Асоціацію з ЄС. Вимоги до економічних перетворень викладені у відповідних документах про Асоціацію, проте у промисловій сфері основою цих перетворень має стати використання нових, насамперед, високих технологій та інших нововведень, відповідних поняттю інновацій.

Серед методів активізації інноваційної діяльності необхідно відзначити процедуру реінновацій [4], тобто можливість поновлення інноваційних вкладень в раніше розроблені проекти, які з різних причин не отримали подальшого розвитку та широкого розповсюдження. Обсяги досліджень і розробок при використанні реінновацій, а також терміни їх проведення будуть значно зменшені порівняно з інвестиціями для вперше створюваних нововведень.

Використання реінновацій з урахуванням оцінки інноваційної активності підприємства можна оцінити за допомогою наступних коефіцієнтів [3]:

1. Коефіцієнт забезпеченості інтелектуальною власністю - K_1 - визначає ступінь оснащення підприємства інтелектуальним капіталом у порівнянні з іншими засобами виробництва і розраховується за формулою:

$$K_1 = \frac{C_i}{A_{\text{нм}}}, \quad (1)$$

де: C_i – нематеріальні активи (інтелектуальна власність) з бухгалтерського балансу, грн;

$A_{\text{нм}}$ – інші необоротні активи з бухгалтерського балансу, грн;

2. Коефіцієнт персоналу, який виконує науково-дослідні і дослідно-конструкторські роботи (НДР і ДКР) - K_2 - оцінює частку персоналу, який займається безпосередньо розробкою нових виробів і

технологій, технологічною підготовкою виробництва для випуску нових продуктів (послуг). Коефіцієнт визначається за формулою:

$$K_2 = \frac{П_н}{Ч_p}, \quad (2)$$

де: $П_н$ – кількість персоналу, зайнятого НДР і ДКР, чол.;

$Ч_p$ – середня кількість працівників підприємства, чол.

3. Коефіцієнт устаткування і оснащення, використовуваних для НДР і ДКР - К3 - показує частку майна дослідного призначення, придбаних машин і устаткування, пов'язаних з технологічними інноваціями в загальній вартості всього виробничо-технологічного обладнання. Коефіцієнт розраховується відповідно до виразу:

$$K_3 = \frac{O_{дп}}{O_{об}}, \quad (3)$$

де: $O_{дп}$ – вартість дослідницького устаткування, грн;

$O_{об}$ – вартість виробничого обладнання, грн.

4. Коефіцієнт освоєння нової техніки - К4 - характеризує здатність підприємства до освоєння нового обладнання та нових технологій і визначається з виразу:

$$K_4 = \frac{OФ_н}{OФ_{ср}}, \quad (4)$$

де: $OФ_н$ – вартість нововведених основних фондів, грн.;

$OФ_{ср}$ – середньорічна вартість основних виробничих фондів підприємства, грн.

5. Коефіцієнт освоєння нової продукції - К5 - характеризує здатність підприємства до впровадження інноваційної або технічно вдосконаленої продукції:

$$K_5 = \frac{BP_{\text{нп}}}{BP_{\text{заг}}}, \quad (5)$$

де $BP_{\text{нп}}$ – виручка від реалізації нової або удосконаленої продукції (робіт, послуг), виробленої з використанням нових або поліпшених технологій, грн.;

$BP_{\text{заг}}$ – загальна виручка від реалізації всієї продукції (робіт, послуг), грн.

6. Коефіцієнт інноваційного зростання - K_6 - оцінює розмір коштів, що використовуються на дослідження з розробки нових технологій, підготовку персоналу для впровадження інновацій, маркетингові дослідження і т.п. Цей коефіцієнт визначається за формулою:

$$K_6 = \frac{I_{\text{ндп}}}{I_{\text{іс}}}, \quad (6)$$

де: $I_{\text{ндп}}$ – вартість науково-дослідних та навчально-методичних інвестиційних проектів, грн.;

$I_{\text{іс}}$ – загальна вартість інших інвестиційних витрат, грн.

У таблиці 1 наведені підсумкові дані по перерахованим вище коефіцієнтам.

Таблиця 1

Середньостатистичні коефіцієнти інноваційної активності

Коефіцієнт	Стратегія		Середнє значення коефіцієнту
	лідера	послідовника	
K_1	$\geq 0,1 \dots 0,15$	$\leq 0,1 \dots 0,15$	0,125
K_2	$\geq 0,2 \dots 0,25$	$\leq 0,2 \dots 0,25$	0,225
K_3	$\geq 0,25 \dots 0,30$	$\leq 0,25 \dots 0,30$	0,275
K_4	$\geq 0,35 \dots 0,40$	$\leq 0,35 \dots 0,40$	0,375
K_5	$\geq 0,45 \dots 0,50$	$\leq 0,45 \dots 0,50$	0,475
K_6	$\geq 0,55 \dots 0,60$	$\leq 0,55 \dots 0,60$	0,575
Середнє значення	$\geq 0,32 \dots 0,36$	$\leq 0,32 \dots 0,36$	0,34

Викладена вище методика оцінки стосується суб'єктів господарювання, які впроваджують інноваційні проекти. Але при цьому необхідно виконати

аналіз економічного потенціалу підприємства з визначенням тих проблем, які можуть перешкоджати використанню інновацій та розробити заходи щодо їх усунення.

Таким чином, створення умов для наближення економіки України до умов глобалізації є актуальною задачею, вирішення якої на сучасному етапі полягає в широкому використанні інноваційних технологій, що є предметом подальших досліджень.

Список літератури: 1. *Кальченко Т.В.* Глобальна економіка: навч. посібник / Т.В. Кальченко – К.: КНЕУ, 2009. – 364с. 2. *Мазурок П.П.* Глобальна економіка: навч. посібник / П.П. Мазурок, Б.М. Одягайло, В.В. Кулішов, О.М. Сазонець // «Магнолія 2006», Львів, 2009. – 208с. 3. *Трефилова, А.А.* Управление инновационным развитием предприятия / А. Трефилова // Финансы и статистика, - М.: 2003 – 176 с. 4. *Божко В.П.* Особенности использования реинноваций при создании высоких технологий в металлургии и машиностроении / Божко В.П., Мазниченко А.Д., Омельченко О.Л. // «Бизнес-Информ» Науковий журнал, №5, 2013 р. (424), с. 134 - 139.

С.М. Кравченко, пошукач наукового ступеня к.е.н., Науково-дослідний центр індустріальних проблем розвитку Національної академії наук України (НДЦ ІПР НАНУ)

АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД ПОТОЧНОГО СТАНУ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В СФЕРІ НАУКОЄМНИХ ВИРОБНИЦТВ

Однією з передумов зміни у виробничому процесі в напрямок розвитку наукоємних виробництв – це бажання товаровиробників мати конкурентні переваги перед іншими виробниками. Реалізувати це прагнення можливо за умови залучення додаткових фінансових ресурсів для модернізації виробничих можностей та купівлі нових інноваційних технологій. Однак, одним з питань, що доцільно вирішити – це напрямок в якому необхідно вкладати кошти для того щоб його обрати необхідно мати уявлення про загальні тенденції та структурні зрушення, що відбуваються в інвестиційній сфері. В якості інструментарію доцільно використати структурно - динамічний аналіз, який наочно відображає усі зміни, що відбуваються в сукупності та може бути